
en waaronder misschien zijn, die hem liefhebben, aangewezen, hun kameraad dood te schieten. Treurige plicht, maar tòch: plicht is het. (p. 67)

5. *En Elía zeide tot hen: grijpt de Profeten van Baäl, dat niemand van hen ontkome! En zij grepen ze; en Elía voerde hen af naar de beek Kison, en slagte hen aldaar.* (1 Kon. 18:40)

De profeet Elia richt zich in het aangehaalde vers uit 1 Koningen 18 tot de Israëlieten die even te voren hadden betuigd: ‘de HEER is God! de HEER is God!’ (1 Kon. 18:39) Het was de uitkomst van het geding tussen de profeet en vierhonderdvijftig profeten van Baäl op de berg Karmel, beschreven in 1 Koningen 18:21-40. Met de verliezers wordt korte metten gemaakt. Elia slachtte hen eigenhandig af of liet hen afslachten.²⁰ Onbewimpeld wordt dat megedeeld door alle hervertellers met of zonder motivering en details:

Maar Elia liet de Baäl-priesters niet ontsnappen. Hij beval dat men ze grijpen zou en dooden. (Barth, 79)

Daarop zeide Elia, dat het volk de profeten van Baäl, die hen zoo misleid hadden om te zondigen tegen God, grijpen moesten en dooden. Dit deden zij, en brachten die valsche profeten af naar een riviertje onder aan den berg, en daar sloegen zij hen dood met zwaarden. (Murray, 254)

[Elia zeide:] ‘Grijpt de profeten van Baäl, dat niemand van hen ontkome!’ En zij – de oversten des volks – grepen ze; en Elia voerde hen af naar de beek Kison, en slachtte hen aldaar. (...). Maar hoe bloedig deze daad ook ware, zij was zeer noodig. Het verleide volk moest in zijne verleiders gestraft worden, en zonder dit strafgericht zou de gansche gebeurtenis op den Karmel weinig goed gevolg achtergelaten hebben. (Gerdes, 942)

Nu liet Elia de profeten van Baäl tot straf hunner afgoderij dooden. (Donners anonyma, 105)

Elia liet de Baälpriesters grijpen; aan de beek Kedron werden zij allen gedood. (Gunning, 149)

Te midden van den ijver des volks, liet Elia hen de valsche profeten grijpen, die naar de beek Kison gevoerd en daar gedood werden. (McGregor, 182)

Door de introductie van ‘de oversten des volks’ geeft Gerdes een juridische basis aan de executie. Wat plaatsvindt, is maar niet een ordinaire lynchpartij. De noodzaak van de executie wordt door hem benadrukt.

Creutzberg legitimeert de terechtstelling met een beroep op ‘de

²⁰ De brontekst laat ook die interpretatie toe.